

KARTA MODUŁU KSZTAŁCENIA

Informacje ogólne							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:		Fizjoterapia					
Profil studiów:		Praktyczny					
Forma studiów:		Stacjonarne					
Nazwa modułu:		Programowanie rehabilitacji w dysfunkcjach narządu ruchu					
Kod modułu kształcenia:		MK_MF072					
Rodzaj modułu kształcenia:		Obowiązkowy					
Rok studiów	4	Forma zajęć i liczba godzin:					
Semestr	7,8	Wykłady	Ćwiczenia	Laboratoria	Seminaria	Zajęcia praktyczne	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS:	10	60				80	
Forma zaliczenia		Zaliczenie na ocenę Egzamin					

Autor programu:

dr Grzegorz Konieczny

Cele kształcenia:

1. Przygotowanie studenta do wykonywania zawodu fizjoterapeuty, który samodzielnie potrafi programować i modyfikować proces usprawniania pacjenta.

Wymagania wstępne:

Znajomość chorób i dysfunkcji narządu ruchu w wieku rozwojowym i dorosłym. Umiejętność wykonania procedur kinezyterapeutycznych, fizykoterapeutycznych i z zakresu terapii manualnej.

Efekty kształcenia:

Wiedza:

EK1: Zna podstawowe pojęcia z zakresu patologii i główne zmiany patofizjologiczne, definiuje zespoły chorobowe w stopniu umożliwiającym diagnozowanie i wykonywanie procesu rehabilitacji.

Umiejętności:

EK2: Interpretuje wyniki pomiarów parametrów życiowych i podstawowych badań laboratoryjnych.

EK3: W prawidłowy sposób planuje model fizjoterapii w oparciu o zdobytą wiedzę oraz wykonuje zabiegi fizjoterapeutyczne.

EK4: Dobiera, demonstruje i przeprowadza ćwiczenia ruchowe, jak również posiada umiejętność inicjowania i organizowania działań ukierunkowanych na edukację zdrowotną.

EK5: Potrafi krytycznie analizować jakość wykonywanych zabiegów terapeutycznych i wykorzystywać poglądy innych specjalistów przy formułowaniu własnych opinii.

EK6: Potrafi prowadzić dokumentację medyczną w zakresie fizjoterapii.

Kompetencje społeczne:

EK7: Zna zakres swoich kompetencji zawodowych i posiada świadomość własnych ograniczeń, uznaje konieczność współpracy ze specjalistami innych zawodów i potrafi z nimi współpracować. Potrafi pracować w zespole.

EK8: Dbą o bezpieczeństwo własne i otoczenia.

EK9: Potrafi samodzielnie podejmować decyzje oraz brać za nie odpowiedzialność. Promuje standardy międzynarodowe dotyczące fizjoterapii.

Treści kształcenia:

Wykłady:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
W1	Podstawa tworzenia, weryfikacji i modyfikacji programu rehabilitacji.	4
W2	Podstawy metodyczne fizjoterapii dzieci i dorosłych z dysfunkcjami narządu ruchu.	4
W3	Podstawy metodyczne fizjoterapii dzieci i dorosłych z zaburzeniami neurologicznymi	4
W4	Metody diagnostyczne stosowane w ortopedii, traumatologii, reumatologii i neurologii.	4
W5	Technika chirurgiczna w aspekcie programowania rehabilitacji okołooperacyjnej.	4
W6	Zasady programowania rehabilitacji w oparciu o badania diagnostyczne i testy funkcjonalne narządu ruchu.	4
W7	Zasady programowania rehabilitacji w oparciu o badania diagnostyczne i testy funkcjonalne układu nerwowego.	4
W8	Doskonalenie umiejętności badania klinicznego a także w szczególności funkcjonalnego oraz nauka tworzenia planu leczenia rehabilitacyjnego w różnych schorzeniach oraz zaburzeniach kończyny dolnej i górnej (głównie zmianach zwyrodnieniowych, przeciążeniowych i pourazowych – zwłaszcza stopa, staw biodrowy, obręcz barkowa i staw ramienny)	10
W9	Doskonalenie umiejętności badania klinicznego a także w szczególności funkcjonalnego oraz nauka tworzenia planu leczenia rehabilitacyjnego w różnych schorzeniach oraz zaburzeniach kręgosłupa (głównie zmianach zwyrodnieniowych i dyskopatiach)	10
W10	Opracowanie planu usprawniania danego przypadku	4
W11	Diagnostyka funkcjonalna i programowanie rehabilitacji w wybranych przypadkach neurochirurgicznych.	4
W12	Kontrolowanie ustalonego planu rehabilitacji w oparciu o testy obiektywne i subiektywne.	4

Zajęcia praktyczne:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
ZP1	Praktyczne umiejętności programowania rehabilitacji w chorobach i dysfunkcjach narządu ruchu w wieku dorosłym i rozwojowym.	4
ZP2	Wdrażanie umiejętności programowania rehabilitacji w praktyce klinicznej.	4
ZP3	Programowanie usprawniania okołooperacyjne w celu minimalizowania ryzyka powikłań.	4
ZP4	Programowanie długoterminowego usprawniania w celu przywracania wyjściowego poziomu poszczególnych cech motorycznych. Identyfikacja zagrożenia i trudności wynikłych z dysfunkcji.	4
ZP5	Programowanie rehabilitacji u chorych z chorobą zwyrodnieniową stawów kończyn i stawów kręgosłupa.	4
ZP6	Programowanie rehabilitacji u chorych z chorobami reumatycznymi. Programowanie rehabilitacji u chorych z chorobami naczyniowymi mózgu.	6
ZP7	Programowanie rehabilitacji u chorych ze schorzeniami układu nerwowego pozapiramidowego.	6
ZP8	Programowanie rehabilitacji u chorych z uszkodzeniem rdzenia kręgowego.	6
ZP9	Programowanie rehabilitacji u chorych z wadami postawy.	6
ZP10	Programowanie rehabilitacji u chorych z chorobą demielinizacyjną.	6
ZP11	Programowanie rehabilitacji u chorych z chorobami obwodowego układu nerwowego. Uszkodzenia pojedynczych nerwów. Zespoły korzeniowe. Zespoły wielonerwowe.	6
ZP12	Programowanie rehabilitacji u chorych z zespołami korzeniowymi i zespołami wielonerwowymi.	6
ZP13	Programowanie rehabilitacji u chorych z chorobami mięśni.	6
ZP14	Programowanie rehabilitacji dzieci z zaburzeniami rozwoju.	6
ZP15	Kontrolowanie ustalonego planu rehabilitacji w oparciu o testy obiektywne i subiektywne – przykłady kliniczne	6

Metody kształcenia:

1. Wykład informacyjny.
2. Ćwiczenia praktyczne.
3. Pokaz, praca ze współwiczącym.

Całkowity nakład pracy studenta:

Godziny kontaktowe (wykład, ćwiczenia, laboratorium, seminarium, projekt, konsultacje, obecność na egzaminie itd.)	140
Przygotowanie się do zajęć, w tym czytanie wskazanej literatury	20
Przygotowanie się do kolokwium	20
Przygotowanie się do egzaminu	20

Inne	20
Razem	220
Liczba punktów ECTS dla modułu kształcenia	10
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć praktycznych, laboratoryjnych, projektowych i praktyk zawodowych	5

Weryfikacja osiągnięcia efektów kształcenia

Z zakresu wiedzy	Efekty kształcenia do przedmiotu
Oceny : 51-60% prawidłowych odpowiedzi – 3,0 61-70% prawidłowych odpowiedzi – 3,5 71-80% prawidłowych odpowiedzi – 4,0 81-90% prawidłowych odpowiedzi – 4,5 91-100% prawidłowych odpowiedzi – 5,0	EK1,
Z zakresu umiejętności	Efekty kształcenia do przedmiotu
Sprawdzian umiejętności i wiedzy: • zaliczenie praktyczne (obserwacja wykonawstwa), • realizacja zleconego zadania, Kryteria ocen z zakresu umiejętności i wiedzy ocenianych przez prowadzącego: 5,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dobiera i wykonuje odpowiednią metodę z zakresu kinezyterapii. Wykonuje zabieg w pełni samodzielnie, poprawnie technicznie i zgodnie z metodyką. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje najwyższe oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 4,5 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dobiera i wykonuje odpowiednią metodę z zakresu kinezyterapii. Wykonuje zabieg samodzielnie, poprawnie technicznie i zgodnie z metodyką. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 4,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dobiera i wykonuje odpowiednią metodę z zakresu kinezyterapii. Wykonuje zabieg samodzielnie, poprawnie technicznie i zgodnie z metodyką, po drobnych wskazówkach nauczyciela. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 60% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 3,5 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje zabiegi z zakresu kinezyterapii, wymagające korekty ze strony prowadzącego.	EK2, EK3, EK4, EK5, EK6

Wykonuje zabieg samodzielnie, poprawnie technicznie i zgodnie z metodyką, po licznych wskazówkach nauczyciela. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 3,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje zabiegi z zakresu kinezyterapii, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Wykonuje zabiegi po wielu wskazówkach nauczyciela, popełniając liczne błędy. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 2,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, proponowane zabiegi z zakresu kinezyterapii są nieprawidłowe, większość wymaga korekty ze strony prowadzącego, pomimo licznych uwag nauczyciela popełnia rażące błędy w technice i/lub metodyce wykonania zabiegu, brak samodzielności w wykonaniu czynności fizjoterapeutycznych, nie przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczestniczy nieregularnie na zajęcia, nie jest do nich przygotowany i uzyskuje negatywne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu.	
Z zakresu kompetencji społecznych	Efekty kształcenia do przedmiotu
Kryteria ocen z zakresu kompetencji społecznych ocenianych przez prowadzącego, kolegów i pacjentów w formie przedłużonej obserwacji postaw i zachowań: 5,0 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. Angażuje się w każde powierzone zadanie, wykazuje wysoki poziom kreatywności. Jednocześnie bierze pod uwagę wszystkie opinie, posiada umiejętność współpracy z każdym uczestnikiem grupy. Potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. 4,5 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. Angażuje się w każde powierzone zadanie, liczy się opiniami innych uczestników grupy, jest tolerancyjny, wykazuje wysoki poziom empatii, potrafi dokonać obiektywnej oceny innych osób oraz samooceny. Potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. 4,0 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. Angażuje się w powierzone zadania, właściwie organizuje pracę własną oraz potrafi pracować w grupie, okazuje szacunek pacjentom traktuje ich podmiotowo. 3,5 – Prawie zawsze jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. Wykazuje zaangażowanie w powierzone zadania, stara się współpracować z grupą. W większości	EK7, EK8, EK9

przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. 3,0 –W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii, wykazuje zaangażowanie w powierzone zadania, usiłuje współpracować z grupą. 2,0 –Nie wykazuje zrozumienia dla potrzeb osoby chorej, nie wykazuje zaangażowania w powierzone mu zadania, nie potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole, nie uwzględnia zasad etycznych fizjoterapii.	
--	--

Kryterium oceny efektów zajęć praktycznych:

Ustalenie oceny końcowej z ćwiczeń odbędzie się na podstawie ocen częściowych otrzymanych przez studenta w czasie trwania zajęć i obecności na zajęciach. W przypadku nieobecności obowiązkowe jest odrobienie zajęć z inną grupą zgodnie z zasadami zaliczania przedmiotu. Ocena końcowa z ćwiczeń obliczana jest według wzoru 75% oceny umiejętności + 25% oceny kompetencji społecznych.

Metody weryfikacji efektów kształcenia przedmiotu:

Ocena formująca:

- kolokwium
- sprawdzian praktyczny
- aktywność podczas zajęć

Ocena podsumowująca:

Średnia ważona ocen formujących

Tabela odniesień dla modułu kształcenia

Efekt kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów kierunkowych	Cel kształcenia	Treści programowe	Metody kształcenia	Metody weryfikacji efektów kształcenia
EK1	K_W15, K_W16	Cel 1	W 1-12	Wykład informacyjny. Pokaz	Kolokwium Egzamin
EK2	K_U07	Cel 1	ZP1-15	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki,	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę

				pacjent symulowany	
EK3	K_U04, K_U08, K_U09	Cel 1	ZP1-15	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK4	K_U11, K_U16	Cel 1	ZP1-15	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK5	K_U28, K_U35	Cel 1	ZP1-15	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK6	K_U29	Cel 1	ZP1-15	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę

EK7	K_K02, K_K06	Cel 1	ZP1-15	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK8	K_K09	Cel 1		Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK9	K_K12, K_K14	Cel 1	ZP1-15	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę

Literatura podstawowa:

1. Buckup K. Testy kliniczne w badaniach kości, stawów i mięśni. PZWL, Warszawa 2007.
2. Fuller G. Badanie neurologiczne - to proste! PZWL, Warszawa 2005.
3. Kinalski R. Kompendium rehabilitacji i fizjoterapii. Urban & Partner Wrocław 2002.
4. Kuliński W., Zeman K. Orlik T.: Fizjoterapia w pediatrii. PZWL 2012
5. Kwolek A. Rehabilitacja medyczna, t.1,2,3. Urban&Partner, Wrocław 2003.
6. Lennon S., Stokes M. Fizjoterapia w rehabilitacji neurologicznej. Urban & Partner Wrocław 2009.
7. Nowotny J. Podstawy fizjoterapii, cz.1,2,3. Wydawnictwo Kasper, Kraków 2004.
8. Opara J. Klinimetria w udarach. Opara J. AWF Katowice, 2005.
9. Sadowska L. Neurokinezyologiczna diagnostyka i terapia dzieci z zaburzeniami rozwoju psychoruchowego” wyd. AWF Wrocław 2001
10. Sadowska L. Neurofizjologiczne metody usprawniania dzieci z zaburzeniami rozwoju, wyd. AWF Wrocław 2004.
11. Gaździk T. Ortopedia i traumatologia. PZWL, Warszawa 2009.

12. Petty N.J. Badanie i ocena narządu ruchu. Podręcznik dla fizjoterapeutów. Urban & Partner, Wrocław 2010.
13. Brotzman S.B., Wilk K.E. Rehabilitacja ortopedyczna T.1-2. Urban & Partner, Wrocław 2008.
14. Dutton M. Ortopedia Duttona. PZWL, Warszawa 2014.
15. Marciniak W. Szulc A. Wiktora Degi Ortopedia i Rehabilitacja T.1-2 PZWL Warszawa 2004.

Literatura uzupełniająca:

1. Błaszczyk J. W. Biomechanika kliniczna. PZWL. Warszawa 2004.
2. Hellbrugge Th. Monachijska Funkcjonalna Diagnostyka Rozwojowa, tom I i II. Antykwa Kraków 2013
3. Mazur R., Kozubski W., Prusiński A. Podstawy kliniczne neurologii.. PZWL Warszawa 1998
4. Tylman D., Dziak A., Traumatologia Narządu Ruchu. Warszawa PZWL 1996
5. Hausmanowi-Petrusewicz I. Choroby nerwowo-mięśniowe. Czelej, Warszawa 2005.